

بین الملل

- غزه در حصر
- از گاندی تا زینبیه
- فقط با همراه آخر هیچ کس تنها نیست
- صهیونیست‌ها هیچ منطقی ندارند

استقبال از کاروان آسیایی شکست حصر غزه در فرودگاه امام خمینی (ره)

غزه در انتظار کاروان...

محمدجواد کربلایی

یوسفعلی می گوید: «من وقتی روضه امام حسین (علیه‌السلام) را می شنیدم که به همراه خانواده‌اش به کربلا رفت، گریه به می کردم؛ اما دقت نمی کردم. فکر می کردم اعتراض زبانی کفایت می کند؛ تا این که سخنرانی معروف سیدحسین نصرالله را شنیدم که «لیبیک یا حسین» را تفسیر می کرد. او می گفت «لیبیک یا حسین» یعنی شما یا خانواده‌تان بیایید به میدان؛ و این گونه فهمیدم میدان ما همین جاست. حالا خانواده‌ام به میدان می روم.»

مخلص کلام:

کاروان آسیایی شکست حصر غزه الان و دقیقا الان در ایران است. غزه الان و دقیقا الان است که به حمایت و کمک نیاز دارد.

امروز وقت حمایت و مشایعت این کاروان است. امروز وقت سیردن کمک‌ها مان برای مردم غزه به این کاروان است امروز...

این پرونده تلاشی است برای بررسی ابعاد مختلف این کاروان؛ باشد که به کار آید

نمی کنند؟ برادرموسا می گوید اگر این‌ها اثری داشت، تا به حال اتفاقی افتاده بود. از بیراج می پرسیم مگر خانواده ندارد که آن‌ها را این‌گونه رها کرده است؟ می پرسیم از حمله اسرائیل نمی ترسد؟ می گوید: «من به نمایندگی از خانواده‌ام آمده‌ام و آنان به بودنم در این کاروان افتخار می کنند. وقتی حرکت کردم، انگار کردم که کفن پوش می آیم.»

و البته همه این حرف‌ها نشان به معنای بی‌احترامی به یهودیت نیست. که از قضا احترام بسیاری برای یهودیت قائلند؛ همانند دیگر ادیان، اما نمی‌توانند روزگویی را توجیه و تحمل کنند. از همین روست که احساس می‌کنند زمان همبستگی دنیا علیه اسرائیل فرا رسیده و حتی در بر هم شده است.

صحبت که تمام می‌شود و به همراه مراجع بیرون از ساختمان می‌روند تا بدرقه‌اش کنی و چند کلام با او صحبت کنی. وقتی می‌شنوی که این شیعه پاکستانی قرار است به همراه همسر و سه فرزندش به غزه برود، دیگر نمی‌توانی با عقل مشهور تحلیلش کنی.

حصر غزه «به توهم می‌رسد، بلند می‌شوی و دلت را به راه می‌زنی برای دیدارشان. آخر شب است؛ چند نفرشان نای صحبت ندارند و به محل استراحت‌شان می‌روند. هنوز البته خیلی‌ها هستند که بیداری را بر خواب ترجیح می‌دهند. سراغ‌شان می‌روی، کسی این طرف و آن طرف می‌روی تا کسی را پیدا کنی که حرف‌هاشان را ترجمه کند. یوسفعلی معراج از اعضای پاکستانی کاروان است که به خاطر اقامت چندساله‌اش در ایران تقریبا با فارسی آشناست.

معراج، صحبت را ابتدا با بیراج یاتینیک آغاز می‌کند؛ یک و گیل با په یک که نه شیعه و نه سنی، بلکه هندوست و بعد هم برادرموسا چیرام که دانشجوی تاریخ دانشگاه جواهر لعل نهرووی هند است. او نیز در یک خانواده هندو به دنیا آمده، اما خودش فعالیت‌دینی را اختیار نکرده است. با این حال هر دو معتقدند به این که اسرائیل نه حقوق اسلامی، بلکه بدیهی‌ترین حقوق انسانی را نیز رعایت نکرده است.

می‌پرسی چرا مانند خیلی از مردم به صادر کردن بیانیه یا تظاهرات پسندیده

کمی تأمل می‌کنی و می‌بینی چقدر سخت است یک ماه خانه و کاشانه‌ات را رها کنی و از راه زمینی به غزه بروی. بیشتر که دقت می‌کنی، می‌بینی انگار ماجرا دهشتناک‌تر از این حرف‌هاست که تو بخوای یا بتوانی دخلی در آن داشته باشی. آخر فراتر از این حرف‌ها احتمال حمله اسرائیل نیز هست که هنوز سابقه حمله قبلی‌اش به کشتی آزادی از ذهن‌ها پاک نشده. منطقت می‌گوید که بهتر است جانت را حفظ کنی؛ بماند که این منطق از کجا آمده و کاش نمی‌آمد...

کاروان می‌رود به جایی که مردمش چند سال را در محاصره گذرانده‌اند و پیش از آن هم وضعیت‌شان تعریفی نداشتند است. برخی‌شان آواره اردوگاه‌هایی در کشورهای دیگر شده‌اند، برخی دیگر همان جا مانده‌اند و نمی‌دانند یک لحظه بعد سقایی بالای سرشان خواهد بود یا نه. و عدای نیز که شاید در درانه خدا بوده‌اند بر که تریخی از اسارت‌گاه دنیا گرفته‌اند و با پوزخندی به اسرائیل بار سفر بسته‌اند. خیر آمدن «کاروان آسیایی شکست

دبیر کل کنفرانس بین المللی پشتیبانی از انتفاضه

از گاندی تا زینبیه

حسین شیخ الاسلامی جدای از آن که به واسطه دبیر کلی کنفرانس بین المللی پشتیبانی از انتفاضه ملت فلسطین، چه‌راهی مهم برای اظهار نظر در مورد کاروان آسیایی شکست حصر غزه است، به‌دلیل مسئولیت‌های فعلی و سابقش و همچنین به‌خاطر کتیب و مقالاتش در حوزه سیاست، به‌عنوان یکی از مسئولان صاحب نظر در مسائل بین المللی شناخته می شود.

به‌نظر شما احتمال حمله اسرائیل به این کاروان مست؟
نه، این‌ساله الله این کاروان موفقیت‌آمیز به غزه می‌رود. چون این کاروان از طریق العریش و بعد از طریق رفح به غزه می‌رود. تا به‌حال نیز بازخوردهای مصری‌ها منفی نبوده است.

تفتن کاروان‌های آزادی را چقدر در شکست حصر غزه مؤثر می‌دانید؟
این کار یک فشار سیاسی - تبلیغاتی - روانی روی اسرائیل است و هزینه‌های محاصره را برای اسرائیل بالا می‌برد. الان معقول‌ترین راهی که می‌شود بی‌گیری کرد، همین است که از طریق تبلیغات نشان بدهیم محاصره غیرقانونی و جنایت‌کارانه غزه هنوز برقرار است. باید از این طریق توجه جهانی را که به‌خاطر گذشت زمان به مسائل دیگر معطوف شده، مجدداً به‌سوی این مسأله جلب کنیم و با این کار بیش‌ترین بهره را می‌گیریم. البته این کاروان به‌نحو وارد غزه نشده و اجناس مورد نیاز مردم را به آن‌جا خواهد رساند؛ اما این صرفاً یک کار فرعی است.

سیاری از رسانه‌های غربی و صهیونیستی هر حرکتی را که در هر جای جهان علیه اسرائیل انجام می‌شود، برخاسته از ایران جلوه می‌دهند. نظر شما در این باره چیست؟
این کاروان که از ایران نیست، دولت اسرائیل اصلاً قصد ندارد دخالت کند. این کاروان از محلی که خاکستر آقای گاندی نگهداری می‌شود، به راه افتاده و اکثر اعضای این کاروان، غیرایرانی هستند. البته هر یک از نخبگان یا مردم ایران می‌توانند به این کاروان کمک کنند اما ایران به‌عن‌وأن یک دولت، دخالتی در این قضیه ندارد.

حقی جالب است که تنها بخش کوچکی از اعضای این کاروان مسلمان هستند

بله این کاروان هندی دارد، سبک دارد، مسیحی دارد، بی‌دین دارد، و خلاصه همه‌چیز آدمی در آن پیدا می‌شود. این یک کاروان انسانی است، از کسلی که دل‌شان برای محاصره‌شدگان غزه می‌سوزد و لذا با این کاروان همراه شده‌اند. به‌نظر من نکته مثبتی است.

به‌نظر شما غزه تا چه زمانی در محاصره خواهد بود؟
بستگی به فشاری دارد که ما بتوانیم وارد کنیم و این کاروان نیز از همین زاویه مهم است؛ چراکه یکی از اهرم‌های فشار است.

چه ویژگی‌ها و نکات مثبتی را در این کاروان می‌بینید؟

تا به‌حال کارهای مردمنهاد در آسیا به قدرت اروپا نبود. لذا این نکته مثبتی است که کارهای مردمنهاد در آسیا به این صورت شکل بگیرد؛ آن هم حول یک محور یا ارزش که «مردسرایلی‌بودن» این حرکت است. این نکته که احساسات ادیان مختلف، نژادهای مختلف و فکرها، مختلف در رابطه با جنایات اسرائیل تحریک می‌شود، نکته مثبتی است.

این هم نکته جالبی است که این‌ها چند روز از ماه محرم را در ایران هستند و از زینبیه نیز می‌گذرند. می‌توان به این کاروان گفت «کاروان هژ گاندی تا زینبیه»؛ چراکه از سوی خاستگاه این حرکت از جایی است که گاندی به‌عنوان یک شخصیت ضد استرالیایی از آن‌جا برخاسته و از سوی دیگری یکی از مضاهای نگهداری می‌شود، به راه افتاده و اکثر اعضای این کاروان، غیرایرانی هستند.

البته هر یک از نخبگان یا مردم ایران می‌توانند به این کاروان کمک کنند اما ایران به‌عن‌وأن یک دولت، دخالتی در این قضیه ندارد.

نشان داده بودیم و حضور هنرمندان فریخته کشورهای مختلف دنیا در آن مسابقات نشان‌دهنده این بود که دروغین بودن انتقاد هولوکاست مشخص شده است؛ اتفاقی که صهیونیست‌ها آن را تبدیل به ابزاری برای جنایت‌ها و بلندپروازی‌های خودشان کرده‌اند.

بهر حال هنرمندان فریخته ۶۵ کشور دنیا در این نمایشگاه شرکت کردند. در این اتفاق ما متوجه شدیم که اولاً کارکنان و یک‌ک یکی این بین‌المللی است، چقدر می‌تواند در ایجاد ارتباط و مهندلی با مردم فلسطین و غزه تأثیرگذار باشد. از طرف دیگر حضور بسیار خوب هنرمندان ۶۵ کشور دنیا نشان داد که کفرتی که مستشرقان رژیم صهیونیستی برای صاحب‌دلان اشکالر و هویدا شده است.

این نمایشگاه از امروز - شنبه - در نگارخانه دائمی خانه کارکنان ایران واقع در پارک مریم رویرویی کلیسای کرم‌خان زند برپاست. طی صحبتی که با مسئول محترم هنری سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران داشتیم، به این نتیجه رسیدیم که این نمایشگاه را به‌صورت ساده‌تر و قابل‌حمل - و یک تبلیغ گسترده رژیم صهیونیستی - آماده‌سازی کنیم و در اختیار این کاروان

قرار بدهیم تا این نمایشگاه را همراه خودشان بیزند و برای روشن‌گری بیشتر در ارتباط با وسعیت و ظلمی که نسبت به مردم غزه صورت می‌گیرد در جای‌جای کشورهای که در مسیرشان است، برپا کنند.

در هر صورت اگرچه اسرائیل مطالب بسیاری را علیه فلسطین روا داشته است، اما خوشبختانه وعده خدا بسیار نزدیک است. در قرآن کریم اشاره شده است که به‌یوادی دوبار بر روی زمین جنایت خواهند کرد و قصد برتری جویی دارند. اما هنگامی که وعده خدا فرا برسد، گروهی از بندگان پیکارجو بر این‌جبهه می‌شوند و این اتفاق در هم می‌کوبند به این ترتیب ما می‌توانیم از همین الان اعلام کنیم که این رژیم رو به افتراس است.

افرادیکه در این کاروان حضور پیدا می‌کنند، از جایگاه و منزلت و سیاست‌های برخوردارند و چه خوب است که ما با تمام بضاعت‌مان به استقبال این عزیزان برویم. این‌ساله ملت‌هایی که جنایت‌ها را در هم می‌کوبند به این ترتیب ما می‌توانیم از همین الان اعلام کنیم که این رژیم رو به افتراس است.

دبیر سابق جنبش بعد‌التواخه دانشجویی

حکمت جهادی با ادبیات حقوق بشری

امام خمینی اولین عالم مسلمان بود که با دفاع جدی از مسأله فلسطین، با اختصاص وجوه شرعی برای کمک به مبارزان فلسطینی اقدام کرد؛ پیش از او نیز نواب صفوی با حضور

رسول‌الله و اتحاد امت اسلامی، از مهم‌ترین استراتژی‌های امام‌(ره) در این حوزه بود، که هم مسأله فتن را زنده کرد و هم در کنار شکست ایهت پوشالی آمریکا، به قدرت نمایان انقلاب اسلامی تبدیل شد. زنده‌نگه‌داشتن روح مبارزه در امت و حمایت از مبارزان فلسطینی، ایجاد افق آرمانی برای عدم توقف انقلاب، احیای بیادری اسلامی با محوریت و کاشون فلسطین و طرح صهیونیسم به‌عنوان ولیده فاسد نظام سلطه و استکبار به‌مثابه «بیکری» امت اسلامی و جهت‌انجام درونی آن، از مهم‌ترین اقدامات و استراتژی‌ها در این زمینه و در درون جهان اسلام بود. اما در بُعد بین‌المللی باید این فضا را برای انسان غیرمسلمان به‌عنوان یک فاجعه بشری طوری طرح می‌شد تا فهمیده شود، فلسطین، با اختصاص وجوه شرعی به‌عنوان نقطه عزیمت جهان اسلام جهت آزادکردن نژادی متراکم فرزندان معنوی

که تاریخی به درازای تاریخ اشغال فلسطین و شکل‌گیری این دولت جعلی دارد از راسل کوری گرفته تا حاج احمد متوسلیمان و حاج رضوان (عماد مغنیه)، از روزگاروری تا امام موسی صدر، از آیت‌الله کاشانی تا علامه طباطبایی، از نواب صفوی تا امام خمینی (رحمت‌الله علیه)، از شهید عارف الحسینی پاکستان تا شهید سعید عباس موسوی لبنان و... همه و همه جای می‌گیرند.

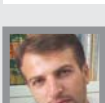
جنگ ۲۲ روزه رژیم صهیونیستی علیه مقاومت اسلامی و مردمی لبنان، محاصره ده‌ها ماهه مردم مقاوم غزه و خشونت کم‌نظیر آن‌ها با گروه‌های بشر‌دوستانه و بالخاص کاروان آزادی غزه، روند مقابله با محاصره جهانی و مردمی با این رژیم جنایت‌کار را وارد مرحله جدیدی از تیرد تاریخی چهبه حق و عدالت و انسایت با کفر و ظلم و زناات کرد و ماهیت حقیقی این رژیم و حامیان و مدعیان حقوق بشر و کرامت انسانی را بیش از پیش بر همگان آشکار ساخت؛ بعد بین‌المللی مقاومت مردم فلسطین و همچنین در اشغال‌گری اسرائیل دوستانه، بی‌گیری گوی می‌آموزد جهانیان با مردم غزه احساس هم‌دردی می‌کنند. آن‌چه باید در این میان تقویت شود، تقویت احساس همدردی جهانی و

عدالت‌خواهان و آزادی‌خواهان و حق‌طلبان (حتی غیرمسلمان، تهییج آن‌ها به مبارزه اثرگذار اقتصادی و فرهنگی و سیاسی برای کنار شکست ایهت پوشالی آمریکا، به قدرت نمایان انقلاب اسلامی تبدیل شد. زنده‌نگه‌داشتن روح مبارزه در امت و حمایت از مبارزان فلسطینی، ایجاد افق آرمانی برای عدم توقف انقلاب، احیای بیادری اسلامی با محوریت و کاشون فلسطین و طرح صهیونیسم به‌عنوان فاسد نظام سلطه و استکبار به‌مثابه «بیکری» امت اسلامی و جهت‌انجام درونی آن، از مهم‌ترین اقدامات و استراتژی‌ها در این زمینه و در درون جهان اسلام بود. اما در بُعد بین‌المللی باید این فضا را برای انسان غیرمسلمان به‌عنوان یک فاجعه بشری طوری طرح می‌شد تا فهمیده شود، فلسطین، با اختصاص وجوه شرعی به‌عنوان نقطه عزیمت جهان اسلام جهت آزادکردن نژادی متراکم فرزندان معنوی

تبدیل آن به‌عمل جهانی برای رفع مظلومیت از مردم غزه بالخاص و مردم فلسطین بالاعم است؛ یعنی این احساس همدردی باید به مرحله فعل و اجرا درآید و به‌صرف دلسوزی ختم نشود. البته این امر باید با ظرافت کم‌نظیر و عقلانیت تمام صورت بگیرد تا خدای ناکرده به تقیض خودش تبدیل نشود و مظلومیت‌نمایی را برای صهیونیست‌ها به ارمان‌نیابرد.

اعزام کاروان آسیایی آزادسازی غزه را هم باید در این راستا تحلیل کرد و دست تک‌تک بانیان و حامیان آن را بسپار ارتشمنده است و در تاریخ ماندگار خواهد شد؛ همچنان که اقدام راسل کوری آمریکایی در دفاع از مظلومیت مردم فلسطینی، پرتاب کشش منتظر آزادی عراقی به‌سمت جورج بوش، اقدام شهید مصطفی سراج لبنانی برای اجرای فتوی تاریخی امام خمینی (رحمت‌الله علیه) درباره سلمان رشدی و... در تاریخ ماندگار شد. امید که این کاروان مقدمه‌ای برای اعزام کاروان‌هایی دیگر از همه مناطق و همه کشورهای و همه آزادی‌خواهان دنیا باشد تا این غده نژادپرستان زمین محو و این رژیم جعلی نابود شود که خدا نیز چنین وعده‌ای داده است «ان الباطل لانی زهوقاً» ■

یاسر عسگری

جبهه ضد صهیونیسم را جهانی کنیم

می‌پرداختند. هم‌اکنون هم گروه‌های مختلفی با نیت‌ها و دغدغه‌های مختلف در‌صدد مقابله با آن برآمدند؛ نیت‌هایی که ازآمریدان جهان از ایران و عراق و لبنان گرفته تا آلمان و فرانسه و آمریکا و آرژانتین... منتقدان جدی آن بوده‌اند و غالباً هم ناساخته‌ها و غیرهم‌لخت با یکدیگر فعالیت می‌کردند و حداقل این‌که - با افشگری درباره این پدیده شوم معاصر

پنجره شماره ۷۲
غزه در انتظار کاروان
۳۷

پنجره شماره ۷۲
غزه در انتظار کاروان
۳۶

